

kan komme i gang lige fra byggeriets start. Men dette betyder ikke, at det skal være udelukket i begrænset omfang også at komme allerede eksisterende bygninger til hjælp, hvor disse i særlig høj grad trænger til udsmykning.“

Eckersberg-Thorvaldsenfondet tænktes ledet af en *styrelse* med repræsentation for undervisningsministeriet samt de organer, der har særligt kendskab til kunstneres personlige forhold, nemlig statens museum for kunst, akademirådet og de faglige organisationer.

Undervisningsministeren mente, at gennemførelsen af lovforslaget på afgørende måde indenfor en vigtig del af vort kulturelle vilde medvirke til at styrke vor stilling blandt kulturnationer.

Lovforslaget mødte ikke udelte tilslutning, idet man såvel fra venstres som det konservative folkepartis side nærede finansielle betænkeligheder ved oprettelsen af de foreslåede fonds.

I det udvalg, som fik sagen til behandling, indstillede socialdemokratiet og det radikale venstres repræsentanter lovforslaget til vedtagelse i uændret skikkelse, mens venstres og det konservative folkepartis repræsentanter ikke kunne medvirke til lovforslagets gennemførelse, „idet mindretallet finder det naturligt, at de forpligtelser, som det offentlige måtte have overfor kunsten og kunstnerne, løses ad sædvanlig bevillingsmæssig vej.“

Ved lovforslagets 2. behandling udtalte *Conrad Kofoed* som ordfører for venstre bl. a.:

„Selve lovforslaget er ikke ændret . . ., bortset fra at dækningsbeløbet nu skal tages af statens løbende indtægter, altså over skatterne. Nu kan man nok sige, at i forhold til statens budget er det kun et lille beløb, der er beregnet til kunstfonden, men da det skal tages af skatterne, mener vi stadig i mit parti, at der til udsmykning af statens bygninger kan bevilges ad anden vej, således som vi har gjort rede for i betænkningen. Jeg mener, at man når som helst kan bevilge et beløb hertil, således som vi bevilger til andre formål.“

Efter hvad *Bruun de Neergaard* (KF) anførte, mente det konservative folkeparti ligeledes, at det ville være bedre at gå bevillingsvejen i hvert enkelt tilfælde.

„Vi havde gerne medvirket til at oprette et virkeligt fond, hvor også private kunne få mulighed for at yde deres indsats, og vi håber, at de tanker, som vi har fremsat under første behandling og i udvalget, tanker, der går ud på, at man ved skattemæssige lempelser kunne opmuntre folk til at give bidrag til kunstneriske formål, må blive overvejet i det udvalg, som i øjeblikket arbejder med vore skatteproblemer.

Det forslag, vi her behandler, er jo ikke alene et spørgsmål om støtte til kunsten og kunstnerne, noget, som vi i og for sig kan billige og gerne vil støtte fra vor side, men det er også et spørgsmål om vor demokratiske stats ansvar overfor den fremtidige kulturelle udvikling i vort land. Forslaget giver en håndsrekning til kunst-